

Spm. nr. S 2577

6) Til miljø- og energiministeren af:

Bodil Thrane (V):

»Hvilke kriterier agter ministeren at lægge til grund for eventuelle fritagelser fra bekendtgørelsen om regulering af visse industrielle drivhusgasser, hvorledes vil ministeren sikre, at virksomheder får samme behandling af myndighederne, og hvilken retssikkerhed har en virksomhed, der søger undtagelser, herunder om der vil blive givet mulighed for, at et afslag eventuelt kan ankes?«

Bodil Thrane (V):

Jeg vil gerne begrunde mit spørgsmål. Jeg vil gerne sige til miljø- og energiministeren, at vi ikke fra Venstres side ønsker konfrontationen. Vi ønsker at få svar på de spørgsmål, som diverse virksomheder har stillet i de høringssvar, og vi kan godt være lidt bekymrede for, at der er noget af det, der bliver glemt i den kommende bekendtgørelse. Ikke for sådan at sige en hel masse og være polemisk, men vi har jo somme tider haft erfaringer med, at vi er nødt til at gå med både livrem og seler, når vi spørger ministeren, for at der ikke er noget, der bliver overset.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har vist aldrig beskyldt fru Bodil Thrane for at være ude i polemisk øjemed. Men jeg har ikke frikendt enkelte af hendes kolleger for især at være optaget af det.

Det fremgår af bekendtgørelsesudkastets § 5, stk. 2, at Miljøstyrelsen i ganske særlige tilfælde kan tillade, at reglerne fraviges, det vil altså sige at kunne give dispensation fra et forbud i bekendtgørelsen.

Der skal naturligvis gode grunde til, før Miljøstyrelsen vil give tilladelse til, at forbudet i bekendtgørelsen fraviges, men muligheden er der altså. Det kan f.eks. være, at der ikke findes alternative produkter, og produktet med drivhusgasser i sig selv skønnes af væsentlig betydning for samfundet som helhed. Der er kun én myndighed, nemlig Miljøstyrelsen, der kan give dispensationerne, og det følger af forvaltningsrettens lighedsgrundsætning, at én myndighed skal behandle de samme tilfælde ens. Det siger sig selv.

Det vil kræve en nøje vurdering fra sag til sag. Men hvis produkterne er de samme, og der i øvrigt ikke er betydelig forskel på f.eks. virksomhedernes håndtering af drivhusgasserne, her

tænker jeg f.eks. på opsamling, genanvendelse m.v., vil dispensationerne skulle gives på samme vilkår. I henhold til bekendtgørelsens regler kan Miljøstyrelsens afgørelse ikke påklages til anden administrativ myndighed, men virksomheden kan naturligvis altid indbringe spørgsmålet for domstolen.

Bodil Thrane (V):

Med hensyn til disse særlige tilfælde, som jeg synes er lidt interessante, og som skal afvejes i hvert enkelt tilfælde: Hvad kommer til at indgå i de elementer? Taler vi miljø alene på den måde, at det kan betyde mere drivhuseffekt, hvis der kommer alternativer, der har den bivirkning? Er økonomi, arbejdspladser, sikkerhed på arbejdspladserne, altså arbejdsmiljø og sociale elementer også indeholdt i de mulige, særlige tilfælde, der kan betyde, at man kan få udsættelse i henhold til bekendtgørelsen?

Ulrik Kragh (V):

Ja, det er selvfølgelig prisværdigt, at ministeren nu taler om, at der er en række virksomheder, der kan fritages.

Jeg kunne så spørge ministeren meget konkret: I december måned havde man en afgiftspakke om de samme drivhusgasser, hvor man havde en afgiftspakke på 200 mio. kr. I den forbindelse var der en række virksomheder, der blev fritaget for afgiftspakken, fordi de havde nogle særlige forhold. Vil sådanne virksomheder være af en karakter, således at når man for bare 5 måneder siden var i den situation, at man kunne friholde dem fra afgiften, at de så også nu må være friholdt fra det forbud, der ligger i bekendtgørelsen?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil meget nødig lave sagsbehandling her, for vi skal se på det; men det kan jo være den samme kreds af hensyn, der gør, at dispensation bliver udløst i begge tilfælde.

Til fru Bodil Thrane vil jeg bare sige, at det, jeg lagde vægt på, var, da jeg skulle illustrere, hvad et ganske særligt tilfælde var, enten den situation, hvor der ikke var alternativer, eller hvor produktionen ville blive belastet med stor betydning for samfundet som helhed, altså et stort tab af arbejdspladser osv., hvis man gennemførte forbudet til det fastsatte tidspunkt. Det er den slags hensyn, der skal vejes sammen.

Men det er ikke nok bare at sige, at det er besværligt. Det her skulle gerne være en udfor-